

NEUROPHYSIOLOGISCHE GRUNDLAGEN UND KLINIK DER EPILEPTISCHEN REAKTIONEN

ASPEKTE DER ENTWICKLUNGSDIAGNOSTIK UND DES KRANKHEITSPROZESSES

(Bazele neurofiziologice și clinica reacțiilor epileptice.
Aspecte ale diagnosticului evolutiv și ale procesului bolii)

Heinz Schulz

VEB Georg Thieme, Leipzig, 1972

Monografia își propune să aducă date noi în neurofiziologia și clinica epilepsiei pe baza studiului a 1608 bolnavi, între vârsta de 2 zile și 81 de ani, a 3360 de examinări EEG spontane și provocate (hiperpnee, SLI, pentamethylentetrazol, somn spontan și barbituric). Într-un capitol vast de 140 de pagini prezintă clasificarea reacțiilor epileptice, analizând încadrarea lor nosologică, aspectele predispoziției convulsivante în cazul crizelor parțiale, unilaterale și generalizate. Mecanismele procesului patologic, generalizarea secundară și focalizarea secundară sînt analizate într-un capitol de 50 de pagini. Drept completare în două capitole mai scurte se fac considerații asupra epilepsiei autonome diencefalice și asupra relațiilor între epilepsie și migrenă. Contribuția originală a autorului este expunerea concepției sale privind „perturbarea etajată a sistemului de veghe“, derivînd din teoria originii manifestărilor epileptice legate de sistemul de veghe-somn. Cartea este de un real folos clinicianului inițiat în noțiunile electroencefalografiei; accentuînd importanța primară a analizei manifestărilor clinice epileptice, tinde prin contribuția metodei electroencefalografice spre interpretarea pe baze neurofiziologice a patomecanismelor epileptice și prin aceasta la o justă și eficientă terapie a bolii. Cartea de 216 pagini, ilustrată cu 168 trasee EEG, tabele, grafice și schițe, întregită cu 218 titluri bibliografice, este o lectură plăcută și foarte valoroasă.

dr. K. Csiky